

Phẩm 16: CA NGỌI PHÁP SƯ

Bấy giờ, trời Đế Thích rải các hoa trời lên chỗ Phật để cúng dường rồi bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn! Con xin thọ trì kinh nhiệm mầu này chăng?

Đức Phật đáp:

–Này Câu Dực, chính nhờ công đức của kinh này mà giữa các Trời và A-tu-la chẳng còn dấy khởi chuyện tranh chấp với nhau nữa.

Lúc ấy, Bồ-tát Văn-thù-sư-lợi vì muốn khai hóa vô số trăm ngàn người, giúp họ đứng vững trên nền tảng công đức, bèn bước đến trước Phật bạch:

–Bạch Như Lai Chí Chân Đẳng Chánh Giác, vốn phát đạo tâm đọc tụng Đại pháp này.

Đức Phật nói:

–Đúng như vậy đấy, Nhân giả, đối với hàng trăm ức na-do-tha các vị Bồ-tát hết mực tôn quý, các vị ấy đều phát ra ánh sáng chiếu khắp cõi nước của Đức Phật trong mười phương giống như cung điện mặt trời không đâu không soi sáng.

Khi nói lời nói ấy thì cõi nước này rung chuyển sáu cách, các thứ hoa trời được tung rải xuống như mưa.

A-nan hỏi Phật:

–Vì sao mặt đất rung chuyển và hoa trời tung rải xuống như mưa như vậy?

Phật bảo A-nan:

–Vì vô số ức vị trời nghe những lời khen ngợi của Bồ-tát Văn-thù-sư-lợi, tâm rất vui thích nên đã tung rải các thứ hoa trời ấy để cúng dường và lập thệ nguyện: “Chúng tôi cũng sẽ thọ trì kinh này để đạt được trí tuệ của đạo như ngài Văn-thù-sư-lợi vậy”. Vừa nói xong lời ấy tức tất cả tội lỗi đều dứt sạch, được gần kinh này, cho nên vui mừng cúi đầu lễ chân Phật, rồi đánh lễ Bồ-tát Văn-thù-sư-lợi, vì thế mà mặt đất rung chuyển.

A-nan thưa hỏi Phật:

–Công đức thọ trì kinh này rộng lớn vô cùng tận, những người chỉ được nghe kinh này thì công đức đã không nhỏ, không hề gặp điều hư vọng chăng?

Đức Phật dạy:

–Đúng vậy, này A-nan! Các vị nam nữ trong dòng họ của Như Lai lần lượt đã từng cúng dường vô số các Đức Phật, nên nay mới được nghe kinh pháp này. Nếu nghe mà tin tưởng vui thích, thọ trì đọc tụng thì sẽ được các Thánh thần trong khắp cõi trời, người hộ trì.

Phật bảo A-nan:

–Nếu như kinh này truyền bá đến nơi nào thì chính là Đức Phật đã xuất hiện ở nơi đó. Nếu có người thọ trì, đọc tụng, tu học, thì sẽ phá được lưới nghi hoặc mê lầm, hàng phục các loài ma xấu ác, đạt được chân lý của các pháp và giảng nói chánh pháp sáng suốt, gắng sức để dứt sạch những tâm tối, đến được đạo tràng. Nếu có người nào nghe ta giảng nói kinh này vui mừng thọ trì, đọc tụng tu học, thì những người ấy đúng là đệ tử Phật, sinh ra từ Pháp thân Phật, có thể mặc áo Phật, ăn cơm Phật, ngồi gốc cây Bồ-đề như lúc ta đã ngồi, giảng nói kinh pháp như Phật đã giảng nói, và sẽ tiếp nhận kinh này, thọ trì đọc tụng.

A-nan hỏi Phật:

–Cúi mong Đức Thế Tôn nói về thời đương lai, về sau này cũng sẽ có những người tiếp nhận kinh pháp ấy, thọ trì đọc tụng không?

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Đức Phật nói:

–Này A-nan! Đối với những người hiện đang ở trước Phật đây có lòng tin đối với kinh ấy thì những người đó ở đời sau cũng tin tưởng, thọ trì đọc tụng. Phật xem khắp các cõi trời, dưới nhân gian, từ các loại ma cho tới Phạm thiên, Sa-môn, Phạm chí, các Trời, loài Người cùng A-tu-luân... những ai không được nghe kinh này mà vào đời sau nghe, lại tin tưởng ưa thích thì không thể có được. Chỉ đối với những ai nay đã được nghe thì vào đời sau mới tin tưởng. Ví như có vị Trưởng giả và người con trai, của cải giàu có vô số, đã chọn riêng một nơi để cất giấu các thứ của báu, rồi cả hai cùng đi đến một nước khác. Vậy thì theo ý của A-nan thế nào, hai người ấy trở về có tìm lại được nơi cất giấu của báu kia không?

A-nan đáp:

–Bạch Thế Tôn, tìm được! Vì sao? Vì họ đã biết rõ chỗ mình cất giấu của báu nên tìm là có ngay.

Phật dạy:

–Đúng vậy! Hiện nay được nghe kinh này thì vào đời sau cũng sẽ tìm về hạt giống như là tìm lại nơi cất giữ của báu vậy. Như Phật đã dùng mắt đạo mà xem xét khắp thì những ai ở đời nay được nghe kinh pháp này, vui mừng tin tưởng, thọ trì đọc tụng thì ở đời sau chắc chắn cũng sẽ được như thế. Do vậy mà A-nan đang ngồi trước Phật đây nên cố gắng nghe kinh sâu nhiệm này.

M